

14.

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА СРЕТЕН СТОЈАНОВИЋ

ART COLONY SRETEN STOJANOVIC

14. *ART COLONY SRETEN STOJANOVIC*
ЛИКОВНА КОЛОНИЈА СРЕТЕН СТОЈАНОВИЋ

Приједор-Котловача, од 1. до 8. августа 2021.

Дисциплина представа интуитивног

У времену које учествује у безобзирним, „спектакуларним” побједама лажног над истинитим, чувари душе, илузије и дјетиње наивности постају императив у покушајима стварања ново дефинисаних околности и простора унутар којих пулсира промисао. Управо ови простори постају скоро утопијско уточиште изграђено присуством ликовних ствараоца и њихових сликарских интервенција, употпуњено неизоставним амбијентом Козаре. Овогодишња Ликовна колонија „Сретен Стојановић” подиже питања значаја и утицаја једне измјештене реалности у којој, ван временских ограничења стварају академски сликари и графичари, несвјесно уводећи неке нове елементе израза посредством размјене, нових облика сагледавања и приступа процесу рада. Све доступне визуелне информације настале на овогодишњем сазиву колоније, јесу одјек како већ дубоко дефинисаних и стабилних ликовних рукописа, тако и засигурно свјесно или несвјесно започетих, чистих ликовних рјешења. Неминовно је да сликари и графичари „заробљени” непознатим, успјевају да, упркос годинама рада и искуства, у неке будуће композиционе, формалне и мисаоне саставе носе барем још један отисак новоспознатих односа умјетника и умјетника те умјетника и тренутне нове стварности. Дјела настала у овим условима, настају и даље. Аутори овогодишњег колективног, али и личног стваралаштва нас упознају са јасно разграниченим пољима познавања материје, мотива и техника којима се баве. Можемо рећи да се овдје рађа можда и један обједињујући елемент дисциплине третмана, који се надаље мијења, прилагођава и обликује према сваком умјетничком сензибилитету појединачно.

Радмила Лиздек, конструише сликарску површину носиоца, слагањем и преклопима скоро минуциозних бојених флека, чије „координате” постојаности остављају завршни дојам зналачки искориштене могућности репрезентације и ауторефлексије у сликарском медију. Динамички набој овог ликовног израза настаје постепено и неизвјесно, подједнако откривајући и затварајући материјалну и менталну ширину платна. Контрастно обликовање ових мисаоних острваца утјеловљује једно ваздушасто, независано и карактерно дјело, чији идентитет сасвим ненаметљиво прераста и трансформише се у идентитет објекта у простору.

Аналитички и изражено интуицијски, **Оливера Баста** јасно преузима контролу над својим медијумом, што бива наглашено „ослободилачким” маршом у формалистичке слојеве боје, површине, линије и текстуре. Идеју која бива апстрахована, Оливера рас-

вјетљава до границе распознавања, асоцијативним односима просторно ограничених облика и њихових естетички коресподентних „орнамената” чије читање проналази своје мјесто, вријеме и профил, како егзистирањем унутар третиране површине, тако и у замишљеним оквирима нове реалности. Неупитан сензибилитет приступа, са основама зналачког кориштења ликовних форми, потиче и препознаје нове димензије савременог ликовног израза.

Ликовни наратив **Маје Шолак Батаковић** одражава кулминацију композиционе структуре, рјешене како фигурацијом, тако и скоро еволутивним развојем постојећих ликовних елемената у нови процес сагледавања. Ово постаје видљиво праћењем континуитета сликарског израза ауторке, на различитим форматима, чија неизбјежна повезаност како кроз истанчан додир натурализма и припадајућег колористичког третмана, тако и израженог покрета и звучности форме и линије, постаје подједнако увод и расплет неких будућих ликовних остварења. Мотив преузима секундарну улогу у крајњем процесу преиспитивања и разумијевања посматраног. Оно што нам се приказује као „истинито” јесте свакако избрушен темперамент и незауштављив ток површине, линије и боје.

Већ поменута дисциплина третмана која постаје заједнички садржалац ликовних умјетника овогодишње колоније даје могућност свог стилистички прилагођеног и модификованог исчитавања једнако у цртачким рјешењима **Николине Песлаћ**. Са појавним предиспозицијама сликане површине, ауторка нам представља изражајане и мисаоно стваране цртачке елементе наглашено комплексне текстуре, чија цјелина рађа једну извдојену, једнако интимну и скоро филмски илузионистичку атмосферу. Формати цртежа одговарају финим преплитањима валерских интервенција боје и површине, боје и линије и њиховом заједничком, путујућем правцу који нема тенденције даљих излазака из оквира формата, већ тенденцију дубине. Структуралност комплетне композиције додаје на животности и присутности ових цртачких остварења унутар како сопственог ликовног простора, тако и унутар неких других, једноличнијих амбијената.

Стабилност и искуство у изразу, временски неограничен и јасно читљив мотив, као и истанчан и научен начин посматрања су само неке од формалних особина сликарства **Бранка Јунгића**. Самопуздано кретање по слици и заокружен и смишљено контролисан гест омогућавају значењско постављање геометризованих форми чији се путеви комуникације остварују суптилним прелазима и претакањима из једне форме у другу, трансфигурацијом облика и конкретизованим линијским интервенцијама. Диференцијација текстуре и транспарентност чистих, колористички третираних површина остављају простора коначној материјализацији појавног.

Експлозивним борбама промишљено супротстављених флуидних форми, чија кретања захтјевају простор унутар и изван сликарског носиоца, **Ренато Ракић** подвлачи гестуалност и неку врсту контролисаног афекта личног израза. Набујали ентитети бојених нано-са елиминишу сваки сувишан елемент у процесу грађења композиције, те намећу зачетке унутрашњих преиспитивања начина и могућности њиховог заједничког функционисања. Свакако, ове форме се међусобно не искључују, већ импулсивно кооегзистирају, на тренутке смирене гласним монологом бијело рјешених партија.

Специфичност представа „уроњених” у амбијент, свјетлости и неоспориву фигуралност сликарски интерпретативно остварује **Богдан Радовић**. Унутар заједничког, сањалачког простора слике сагледавамо меланхолични приказе нетакнутог сјећања акцентоване појавама и формама симболичког значења и неспутано живих, испрофилисаних ликова скоро надреалних карактеристика. Ликовно третирање сцене огледа се у градацијском и селективном приоритетном третману како фигуре, тако и свих пропратних, вриједносних елемената слике. Управо појединачне изражајне и сведеније форме, које понегдје остају у наговјештају техничком интервенцијом цртежа, омогућавају даљи развој уједно театарне и ликовно неоптерећене композиције.

Визуализација апстраховане мисли у случају **Бориса Еремића** бива испитивачки спроведена у пракси, истовремено дисциплинованим и експресивним гестом. Поетични излети линијских формација свјесно искривљеног покрета и „случајног” настанка, доприносе свјезини и динамици цјелине. Почетке и крајеве наизглед јасно разграничених и дефинисаних површина, уједно прекидају и настављају супротни правци енформелистичких уплива боје. Композиција стоји снажно и самодовољно у оквирима задатог формата. Токви кретања доминантних појава формалног карактера, употпуњени су детаљима тихог, али јасног цртежа који заокружује комплексан однос комбинованих ликовних елемената.

Као једна од карактеристика стварања у околностима и времену трајања ликовне колоније јесте свакако синтеза изузетних умјетничких идентитета и личности, чији сликани и цртани траг одзвања и остаје као есенцијални дио идентитета и постојања једног таквог, временски ограниченог заједништва идеја и продукције. Ликовна колонија „Сретен Стојановић” и ове године у наслеђу и имену носи неке нове заједничке и индивидуалне међупросторе стваралачке мисли, интимност личних доживљаја и виртуозност израза умјетника у медијима у које вјерују.

Дариа Вујасин

14.

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА СРЕТЕН СТОЈАНОВИЋ

ART COLONY SRETEN STOJANOVIC

Радмила Лиздек

Оливера Баста

Маја Шолак Батаковић

Николина Песлаћ

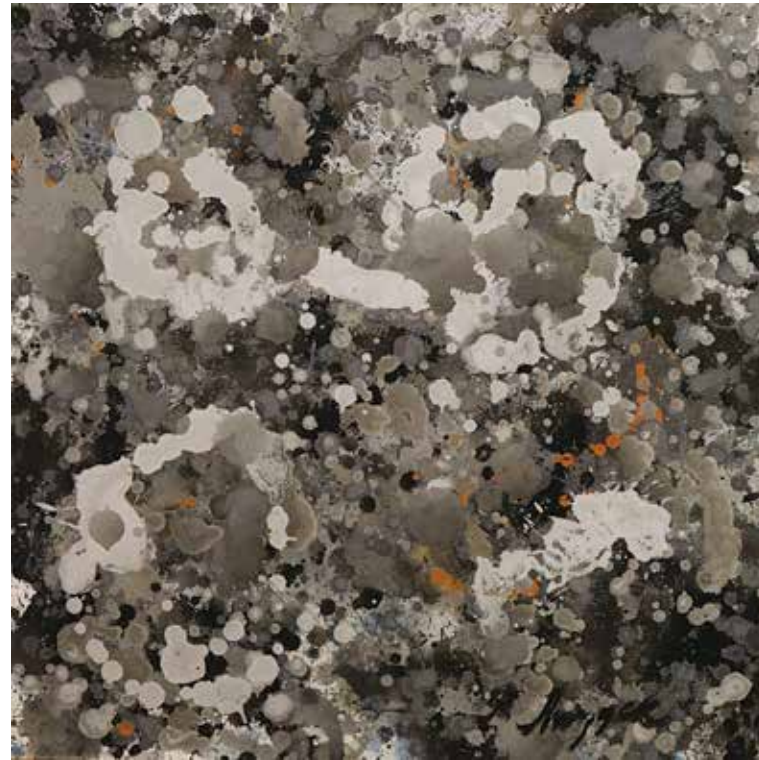
Бранко Јунгић

Ренато Ракић

Богдан Радовић

Борис Еремић

Рагмила
Лиздек

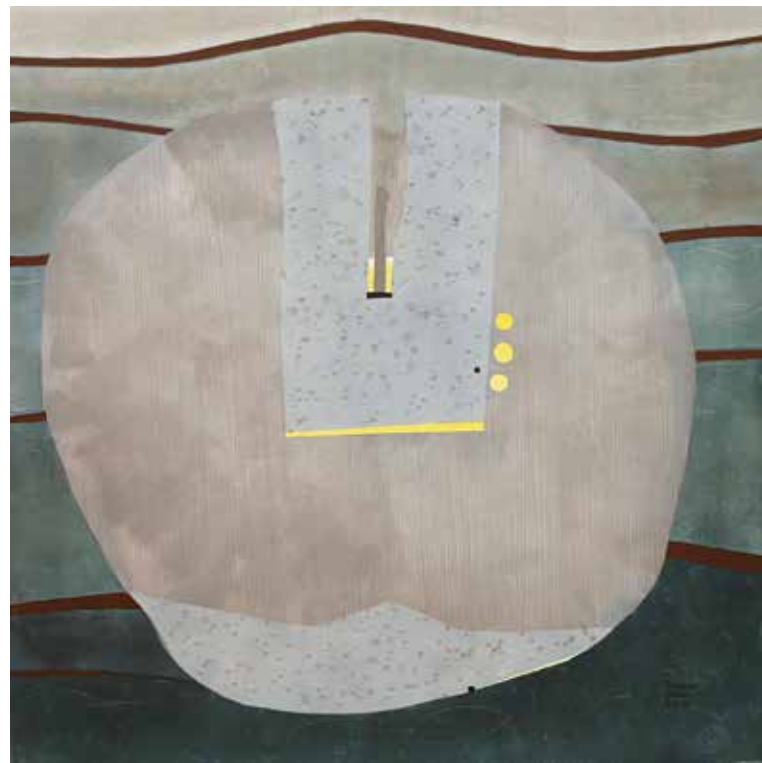

Ейидерм 2, 80x80 см, акрилик на йлайну

Ейидерм 1, 80x80 см, акрилик на йлайну ►

Оливера
Басџа

Душа у камену, 80x80 цм, акрилик на њлајну

Оџисак на камену, 80x80 цм, акрилик на њлајну ▶

*Маја
Шолак
Байаковић*

Шум, 80x80 цм, уље на њлајну

Зеленило, 100x80 цм, уље на њлајну ▶

*Николина
Песлаћ*

Пламен, 76x56 цм, комб. техника

Горско око, 76x56 цм, комб. техника ►

*Бранко
Јунић*

Ко је рекао да, 100x100 цм, акрилик на њлајну

Ко је рекао не, 100x100 цм, акрилик на њлајну ►

*Ренајто
Ракић*

Без назива, 80x80 цм, уље на њлајну

Без назива, 80x80 цм, уље на њлајну ►

*Боїдан
Раговић*

Кнежина, 80x100 цм, акрилик на њлајну

Моји су другови, 80x100 цм, акрилик на њлајну ►

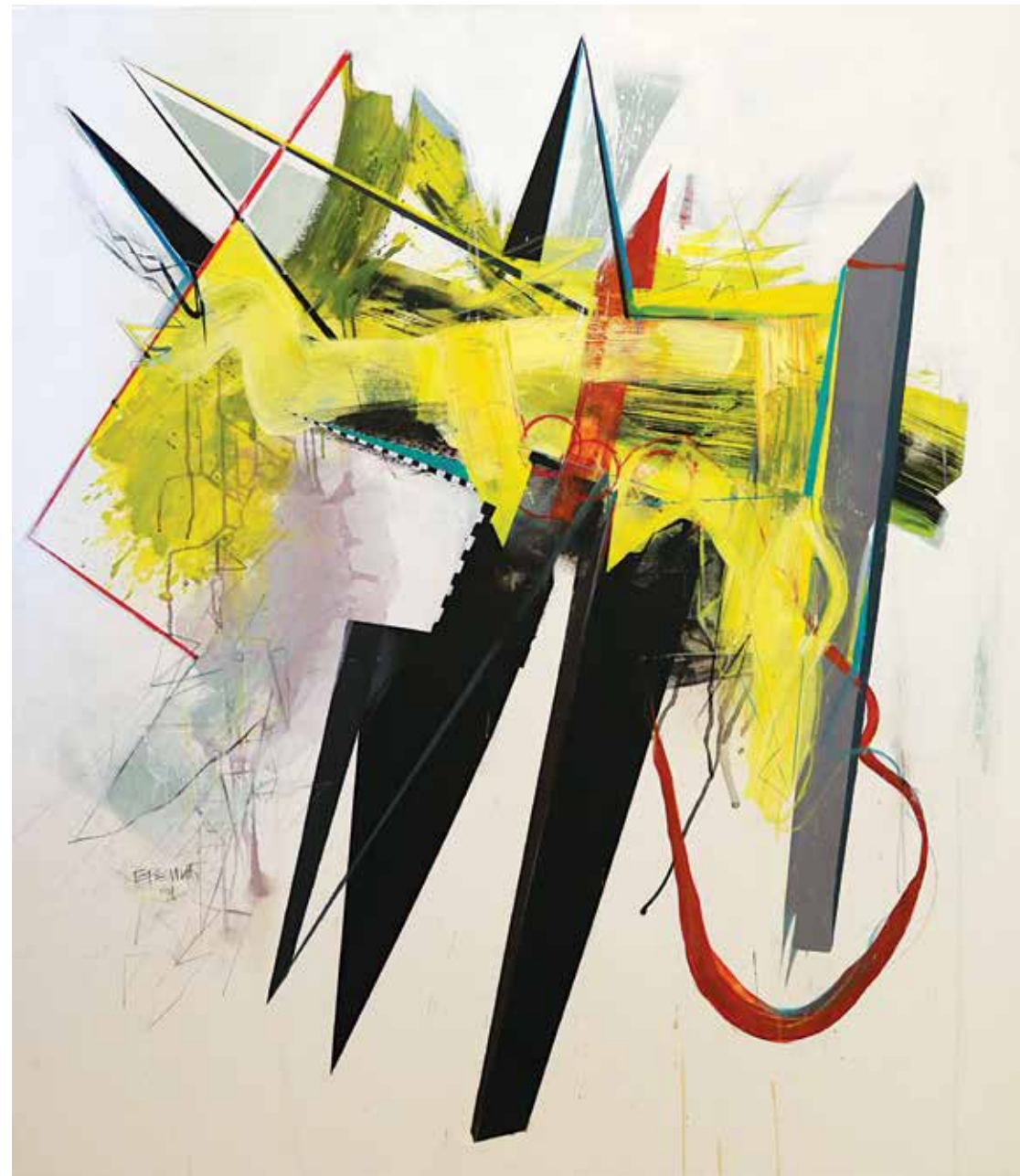

*Борис
Еремић*

Паг, 80x70 цм, акрилик на њлајну

Руина, 160x140 цм, акрилик на њлајну ▶

Маја Шолак Бајчаковић

Маја Шолак Бајчаковић

Раѓмила Лиздек

Николина Песлаћ

Николина Песлаћ

Ренајџо Ракић

14.

ART COLONY SRETEN STOJANOVIC

ЛИКОВНА КОЛОНИЈА СРЕТЕН СТОЈАНОВИЋ

Приједор-Котловача, од 1. до 8. августа 2021.

МУЗЕЈ КОЗАРЕ

MUSEUM OF KOZARA

Изложба од 8. септембра до 6. октобра 2021.

Издавач

Музеј Козаре

за Издавача

Зоран Радоњић, директор

Организациони одбор Колоније

*Далибор Павловић, Зоран Радоњић, Данијела Додош, Моња Касаловић, Андреа Крнејић,
Мирослав Сјакић, Александар Граховац и Борис Еремић (селектор)*

Извршни одбор:

Зоран Радоњић, Александар Граховац и Алекса Милић

Генерални покровитељ

Град Приједор

Покровитељ

Министарство просвете и културе РС

Посиљавка изложбе

Алекса Милић

Техничка реализација изложбе

Синиша Тимарац

Фотографије

Милица Вукојевић

Графички дизајн

Зоран Совиљ

Штампа

Графички атеље „ГРАФИТ” Приједор

Тираж

100 комада